

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tionde avdelningen)

den 24 oktober 2013*

”Tullunion och gemensam tulltaxa — Förmånsbehandling för import av varor från stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) — Artiklarna 16 och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till Cotonouavtalet — Import av syntetfibrer från Nigeria till Europeiska unionen — Oegentligheter i varucertifikat EUR.1 som utfärdats av den exporterande statens behöriga myndigheter — Stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som anmälts till kommissionen — I efterhand utfärdade ersättningscertifikat — Tullkodex — Artiklarna 220 och 236 — Möjlighet att i efterhand tillämpa ett förmånsarrangemang som har upphört att gälla vid tidpunkten för ansökan om återbetalning — Villkor”

I mål C-175/12,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Finanzgericht München (Tyskland) genom beslut av den 16 februari 2012, som inkom till domstolen den 13 april 2012, i målet

Sandler AG

mot

Hauptzollamt Regensburg,

meddelar

DOMSTOLEN (tionde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Juhász samt domarna A. Rosas och C. Vajda (referent),

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren C. Strömholm,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 juli 2013,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Sandler AG, genom H.-M. Wolfgang, Steuerberater samt genom N. Harksen och R. Hannemann-Kacik, Rechtsanwältinnen,
- Hauptzollamt Regensburg, genom M. Brandl och C. Stephan, båda i egenskap av ombud,
- Republiken Grekland, genom F. Dedousi, i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

— Europeiska kommissionen, genom L. Keppenne och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud, med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 16 och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (EGT L 317, s. 3), vilket godkänts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2003/159/EG av den 19 december 2002 (EGT L 65, s. 27) (nedan kallat Cotonouavtalet), artiklarna 220 och 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva område 2, volym 16, s. 4), i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006 (EUT L 363, s. 1) (nedan kallad tullkodexen), och artikel 889.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva område 2, volym 10, s. 1), i dess senaste lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 (EUT L 62, s. 6) (nedan kallad förordning nr 2454/93).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Sandler AG (nedan kallat Sandler) och Hauptzollamt Regensburg (huvudtullkontoret i Regensburg (Tyskland)) (nedan kallat HZA), angående två beslut om fastställande av importtullar som HZA utfärdat sedan en efterkontroll gjorts på grund av att de stämplars som påtecknats varucertifikat EUR.1 (nedan kallade EUR.1-certifikat) utfärdade av behöriga nigerianska myndigheter inte överensstämde med de som nämnda myndigheter hade anmält till Europeiska kommissionen.

Tillämpliga bestämmelser

Cotonouavtalet

- 3 Genom Cotonouavtalet beslutade Europeiska unionen att ensidigt bevilja förmånsbehandling av varor med ursprung i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) (nedan kallade AVS-staterna). Unionen beviljades därför, fram till och med den 31 december 2007, ett undantag från klausulen om mest gynnad nation i artikel 1.1 i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994 (GATT). Sistnämnda avtal återfinns i bilaga 1 A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), undertecknat i Marrakech den 15 april 1994 och godkänt genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3). Dessa bestämmelser är sedan den 1 januari 2008 inte längre tillämpliga.
- 4 I artikel 36.3 i Cotonouavtalet föreskrevs att de icke ömsesidiga handelsförmåner som tillämpats inom ramen för den fjärde konvention som ingåtts mellan AVS-staterna och gemenskapen skulle bibehållas under den förberedande perioden för samtliga AVS-stater på de villkor som anges i bilaga V till detta avtal. Vissa produkter, inklusive textilier från AVS-stater kunde därför importeras till unionen fritt från tullar och avgifter med motsvarande verkan. I artikel 37.1 i nämnda avtal föreskrevs att den förberedande perioden skulle löpa ut senast den 31 december 2007.

- 5 I bilaga V till samma avtal fastställdes den handelsordning som skulle gälla under den förberedande perioden. Enligt bestämmelserna i protokoll nr 1 i nämnda bilaga, om definition av begreppet "ursprungsprodukter" och om metoder för administrativt samarbete (nedan kallat protokoll nr 1), skulle produkter med ursprung i AVS-stater enligt artikel 14.1 a i protokoll nr 1 omfattas av bilaga V till Cotonouavtalet när de importerades till unionen, förutsatt att det uppvisades ett EUR.1-certifikat som utfärdats av den exporterande statens tullmyndigheter i enlighet med artikel 15.1 i protokoll nr 1.
- 6 EUR.1-certifikaten skulle påtecknas med en stämpel från den exporterande statens tullmyndigheter, vars avtryck, enligt artikel 31.1 i protokoll nr 1, skulle anmälas till kommissionen, för vidarebefordran av uppgiften till medlemsstaterna. I samma bestämmelse föreskrevs att EUR.1-certifikaten skulle godkännas för förmånsbehandling från och med den dag då kommissionen mottog nödvändiga uppgifter. I artikel 31.2 i protokoll nr 1 föreskrevs att unionen och AVS-staterna genom de behöriga tullförvaltningarna skulle bistå varandra vid kontrollen av EUR.1-certifikatens äkthet.
- 7 Enligt artikel 23 i protokoll nr 1 skulle ursprungsintyg uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet i enlighet med förfaranden som gällde i det landet.
- 8 Artikel 16 i protokoll nr 1, med rubriken "Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand", hade följande lydelse:
  - "1. ... [EUR.1 certifikat får] undantagsvis utfärdas efter export av de produkter det avser, om
    - a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av misstag, förbiseende eller särskilda omständigheter, eller
    - b) det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna visas att ett [EUR.1-certifikat] utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.
  2. Vid tillämpning av punkt 1 skall exportören i sin ansökan ange plats och datum för exporten av de produkter som [EUR.1-certifikatet] avser samt ange skälen för ansökan.
  3. Tullmyndigheterna får utfärda [EUR.1-certifikat] i efterhand först efter att ha kontrollerat att uppgifterna i exportörens ansökan stämmer överens med uppgifterna i motsvarande handlingar.
  4. [EUR.1-certifikat] som utfärdas i efterhand ska förses med någon av följande påskrifter:
'NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT', 'DELIVRE A POSTERIORI', 'RILASCIATO A POSTERIORI', 'AFGEGEVEN A POSTERIORI', 'ISSUED RETROSPECTIVELY', 'UDSTEDT EFTERFØLGENDE', 'ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ', 'EXPEDIDO A POSTERIORI', 'EMITIDO A POSTERIORI', 'ANNETTU JÄLKIKÄTEEN', 'UTFÄRDAT I EFTERHAND'.
  5. Den påskrift som avses i punkt 4 skall göras i fältet 'Anmärkningar' på [EUR.1-certifikatet]."
- 9 I artikel 18 i protokoll nr 1, med rubriken "Utfärdande av varucertifikat EUR.1 på grundval av ett tidigare utfärdat eller upprättat ursprungsintyg", föreskrevs följande:

"Om ursprungsprodukter står under kontroll av ett tullkontor i en AVS-stat eller i [unionen] skall det vara möjligt att ersätta det ursprungliga ursprungsintyget med ett eller flera [EUR.1-certifikat], så att alla eller vissa av dessa produkter kan sändas någon annanstans i AVS-staterna eller [unionen]. Ersättningsvarucertifikat EUR.1 skall utfärdas av det tullkontor under vars kontroll produkterna står."

10 I artikel 32 i protokoll nr 1, med rubriken "Kontroll av ursprungsintyg", föreskrevs följande:

"1. Efterkontroll av ursprungsintyg skall göras stickprovsvis eller när importlandets tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande handlingarnas äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta protokoll.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall importlandets tullmyndigheter återsända [EUR.1-certifikatet] och fakturan, om den lämnats in, eller fakturadeklarationen eller en kopia av dessa handlingar till det exporterande landets tullmyndigheter och vid behov ange skälen för undersökningen. Till stöd för begäran om kontroll i efterhand skall de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som talar för att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga.

3. Kontrollen skall göras av exportlandets tullmyndigheter. För kontrollen skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

4. Om importlandets tullmyndigheter beslutar att tills vidare upphöra att bevilja förmånsbehandling för de berörda produkterna i avvaktan på resultatet av kontrollen, skall de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som de finner nödvändiga.

5. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i AVS-staterna ... och uppfyller övriga villkor i detta protokoll.

6. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom tio månader från den dag då kontrollen begärdes, eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att handlingens äkthet eller produkternas verkliga ursprung skall kunna fastställas, skall de tullmyndigheter som begärt kontrollen vägra förmånsbehandling, utom under exceptionella omständigheter.

7. När kontrollförfarandet eller någon annan tillgänglig uppgift tycks tyda på att bestämmelserna i detta protokoll överträds skall AVS-staten på eget initiativ eller på begäran av [unionen] genomföra nödvändiga undersökningar eller se till att sådana undersökningar genomförs snarast möjligt för att överträdelserna skall kunna identifieras och förhindras. Den berörda AVS-staten får i detta syfte erbjuda gemenskapen att delta i undersökningarna."

11 För att hjälpa importerande medlemsstater att tillämpa bestämmelserna om förmånsbehandling i handeln i Cotonouavtalet offentliggjorde kommissionen ett dokument med titeln "Anmärkningar till protokoll nr 1 till bilaga V till partnerskapsavtalet AVS-EG om definition av begreppet 'ursprungsprodukter' och om metoder för administrativt samarbete" (EUT C 228, 2002, s. 2) (nedan kallat anmärkningarna).

12 Punkterna 10, 15 och 17 i anmärkningarna innehåller ytterligare förklaringar med avseende på artiklarna 16 och 32 i protokoll nr 1, och exempel på hur myndigheterna ska agera i olika situationer.

13 I punkt 10 i anmärkningarna, med rubriken "Artikel 16 – tekniska skäl" anges följande:

"Ett [EUR.1-certifikat] kan avvisas av 'tekniska skäl', om det inte upprättats på föreskrivet sätt. Följande är exempel på situationer där ett certifikat som utfärdats i efterhand får uppvisas vid ett senare tillfälle:

...

— [EUR.1-certifikatet] har inte stämplats och undertecknats (fält 11).

...

— [EUR.1-certifikatet] har påtecknats med hjälp av en ny stämpel som ännu inte meddelats ...

...

Åtgärder:

Varucertifikatet skall märkas 'EJ GODTAGET DOKUMENT' med uppgift om skälet eller skälen till detta och sedan återlämnas till importören så att denne kan ansöka om att få ett nytt certifikat utfärdat i efterhand. Tullmyndigheterna kan emellertid behålla en fotokopia av det avvisade dokumentet för kontroll i efterhand eller om det finns anledning att misstänka bedrägeri."

- 14 I punkt 15 i anmärkningarna, med rubriken "Artikel 32 – avslag, utan kontroll, av begäran om förmånsbehandling, anges följande:

"Detta täcker fall då ursprungsintyget anses vara oanvändbart, bl.a. vid följande situationer:

- De varor för vilka [EUR.1-certifikatet] gäller omfattas inte av förmånsbehandling.
- Fältet för varubeskrivning (fält 8 på EUR.1) har inte fyllts i eller avser andra varor än de som visas upp.

...

Åtgärder:

Ursprungsintyget skall märkas med frasen 'OANVÄNDBART' och skall, i syfte att förhindra ytterligare försök att använda det, behållas av de tullmyndigheter för vilka det visats upp.

När det är motiverat skall tullmyndigheterna i importlandet utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna i exportlandet om detta avslag."

- 15 I punkt 17 i anmärkningarna, med rubriken "Artikel 32 – rimliga tvivel", anges följande:

"Som exempel på situationer där rimliga tvivel kan förekomma kan nämnas följande:

...

- Den utfärdande myndigheten har inte undertecknat eller daterat [EUR.1-certifikatet].
- Märkningen på varorna eller emballaget eller andra åtföljande dokument avser ett annat ursprung än det som anges på [EUR.1-certifikatet].

...

- Den stämpel som använts för att påteckna dokumentet motsvarar inte den som anmälts.

Åtgärder:

Dokumentet skall skickas till den utfärdande myndigheten för kontroll i efterhand tillsammans med en redogörelse för varför kontroll önskas. I avvaktan på resultatet av kontrollen skall tullmyndigheterna vidta alla de åtgärder som de anser nödvändiga för att sörja för att tillämpliga tullar betalas."

Tullkodexen

16 Tullkodexen upphävdes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 av den 23 april 2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (moderniserad tullkodex) (EUT L 145, s. 1), i vilken vissa bestämmelser började gälla från och med den 24 juni 2008, och i vilken övriga bestämmelser började gälla från och med den 24 juni 2013. Med hänsyn till tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet ska detta emellertid fortfarande avgöras enligt bestämmelserna i tullkodexen.

17 I artikel 77 i tullkodexen, vilken avsåg fall där tulldeklarationen hade upprättats med hjälp av databehandlingsteknik, föreskrevs att tullmyndigheterna i dessa fall kunde befria deklaranten från att inkomma med de dokument som ska inges tillsammans med deklarationen. Dokumenten skulle i dessa fall emellertid hållas tillgängliga för tullmyndigheterna.

18 Enligt artikel 78 i tullkodexen fick tullmyndigheterna, efter det att de frigjort varorna, granska deklarationen, och i efterhand kontrollera de kommersiella dokument och uppgifter som hade samband med införseln. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tydde på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet hade tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skulle tullmyndigheterna vidta de åtgärder som krävdes för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som förelåg.

19 I artikel 236.1 i tullkodexen föreskrevs, angående förfarandet vid återbetalning eller eftergift av tullar för en icke existerande tullskuld, bland annat följande:

”Import- eller exporttullar skall återbetalas i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen betalades inte var det som lagligen skulle betalas eller att beloppet har bokförts i strid med artikel 220.2.

...

Ingen återbetalning eller eftergift skall beviljas när de omständigheter som medförde betalning eller bokföring av ett belopp som inte var det som lagligen skulle betalas är en följd av en medveten handling av den person det gäller.”

20 Enligt artikel 247 i tullkodexen ankom det på kommissionen att vidta de åtgärder som krävdes för att genomföra nämnda kodex.

21 I fråga om förfarandet för återbetalning eller eftergift av tullar innehöll artikel 889.1 i förordning nr 2454/93 ett visst antal bestämmelser avseende beviljande av förmånsbehandling i efterhand. I artikeln föreskrevs följande:

”Om begäran om återbetalning eller eftergift som grundar sig på att det vid den tidpunkt då deklarationen för övergång till fri omsättning togs emot kunde tillämpas en nedsatt tullsats eller en nolltullsats för varorna enligt en tullkvot, ett tulltak eller andra förmånsarrangemang, skall återbetalning eller eftergift beviljas endast på villkor att då ansökan om återbetalning eller eftergift ingavs tillsammans med de nödvändiga handlingarna,

— i fråga om en tullkvot, denna inte har uttömts,

— i övriga fall, den normala tullsatsen inte har återinförts.

Om de villkor som fastställs i det föregående stycket inte är uppfyllda, skall återbetalning eller eftergift i alla fall beviljas, om den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen inte kunde tillämpas för varorna på grund av ett fel som tullmyndigheterna själva begick, och deklarationen för övergång till fri omsättning innehöll alla de uppgifter och åtföljdes av alla de handlingar som krävdes för tillämpning av den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 22 Mellan den 19 maj 2005 och den 11 juli 2007 lät Sandler, med stöd av tulldeklarationer överförda elektroniskt och med tillämpning av ATLAS-bestämmelserna, flera försändelser av syntetfibrer övergå till fri omsättning i unionen. Hauptzollamt Hamburg-Hafen-Waltershof (huvudtullkontoret för Hamburgs hamn (Tyskland)) överförde varorna till fri omsättning på grundval av det deklarerade ursprunget, nämligen Nigeria, vilket gav rätt till en förmånstullsats i form av en nolltullsats. Tullmyndigheterna avstod från att begära in och kontrollera de EUR.1-certifikat som hade angetts i tulldeklarationerna.
- 23 Vid en efterföljande kontroll av EUR.1-certifikaten under år 2008, med stöd av artikel 78 i tullkodexen, fastställde HZA att 34 EUR.1-certifikat hade påtecknats med en rund stämpel där det i ytterkanten stod skrivet ”NIGERIA CUSTOMS SERVICE” och ”TIN CAN ISLAND PORT. LAGOS” och i mitten, efter ett datum, texten ”ASST.COMPTROLLER o/c Export Seat Releasing Officer”. Enligt HZA överensstämde inte detta stämpelavtryck med det som de nigerianska myndigheterna hade meddelat kommissionen med stöd av artikel 31.1 i protokoll nr 1, vilken stämpel var välvd med texten ”NIGERIA CUSTOMS SERVICE” och ”EXPORT SEAT” vid ytterkanten och i mitten, efter ett datum, texten ”TINCAN PORT”:

Den stämpel som påförts EUR.1-certifikaten	Det stämpelavtryck som de nigerianska myndigheterna meddelat
	

- 24 Enligt de uppgifter som HZA har inkommit med till den hänskjutande domstolen gällde de stämpelavtryck de nigerianska myndigheterna meddelat från den 1 juli 2003 fram till dess att det förmånsarrangemang som avses i bilaga V till Cotonouavtalet löpte ut, det vill säga den 31 december 2007 och de nigerianska myndigheterna meddelande ingen ändring av dessa stämpelavtryck under mellantiden.
- 25 HZA upplyste därför Sandler, genom skrivelse av den 30 april 2008, att EUR.1-certifikaten inte kunde godtas och att de skulle märkas med ’EJ GODTAGET DOKUMENT’. Vidare angav HZA att tull skulle tas ut för importen men att det, mot uppvisande av ett nytt EUR.1-certifikat, emellertid var möjligt att

få beloppet återbetalat. I två beslut om fastställande av importtullar av den 14 maj 2008 respektive den 3 juni 2008 tog HZA ut tull med ett belopp på totalt 65 612,71 euro, med tillämpning av den tullsats på 4 procent som är tillämplig på varor från tredjeland.

- 26 Den 10 september 2008 uppvisade Sandler EUR.1-certifikat vilka påtecknats en stämpel som överensstämde med det stämpelavtryck som meddelats kommissionen. Sandler ansökte även om återbetalning av den tull som inbetalats till följd av de två besluten om fastställande av importtullar. Dessa certifikat hade under rubriken "Anmärkningar" i fält 7 försetts med påskriften "being issued in replacement of EUR.1 ..." (utfärdad som ersättning för EUR.1 ...), samt datum och nummer på de EUR.1-certifikat som HZA inte hade godtagit.
- 27 I beslut av den 22 september 2008 nekade HZA återbetalning av det skälet att det enligt artikel 889.1 i förordning nr 2454/93 endast är möjligt att bevilja förmånsbehandling i efterhand om den begärda förmånstullen fortfarande gällde vid tidpunkten för ansökan om återbetalning. Eftersom rätten till förmånsbehandling enligt Cotonouavtalet löpte ut den 31 december 2007 omfattades varor importerade från Nigeria inte längre av några förmånstullar från och med den 1 januari 2008.
- 28 Sandler hade även ansökt om återbetalning av erlagd tull av rättviseskäl, med stöd av artikel 239 i tullkodexen. I beslut av den 23 februari 2009 avslog HZA även denna ansökan.
- 29 Sandler begärde omprövning av vart och ett av dessa två beslut från HZA, men i bägge fallen utan framgång. Sandler överklagade därefter vart och ett av dessa två avslagsbeslut till den hänskjutande domstolen, vilken har beslutat att förena målen.
- 30 Sandler har vid den hänskjutande domstolen gjort gällande att en felaktighet i ett EUR.1-certifikat som utfärdats av tullmyndigheterna i ett tredjeland inom ramen för ett administrativt samarbete måste betraktas som ett misstag som näringsidkaren inte kan upptäcka. Näringsidkaren har inte fått i uppgift att utföra kontroller, i synnerhet som det saknas möjlighet att konsultera det stämpelavtryck som krävs hos tullmyndigheterna i importstaten. Sandler har vidare anfört att de ursprungliga EUR.1-certifikaten var korrekta till sitt innehåll och att endast en felaktig stämpel hade använts. Sandler menar att det därför inte heller handlade om ogiltiga EUR.1-certifikat. Genom att använda fel stämpel gjorde de nigerianska myndigheterna helt enkelt ett formfel som de har avhjulpat genom att utfärda korrigerade EUR.1-certifikat i efterhand.
- 31 Sandler har till stöd för sin ståndpunkt anfört att det i förevarande fall, i stället för att inleda förfarandet i artikel 16 i protokoll nr 1, borde ha gjorts en efterkontroll av EUR.1-certifikaten med stöd av artikel 32 i nämnda protokoll med hänsyn till att de ursprungliga EUR.1-certifikat som utfärdats av behöriga myndigheter i en stat som är part i Cotonouavtalet inte kan ogiltigförklaras ensidigt, utan att myndigheterna i denna stat har beretts möjlighet att delta. För det fall ett EUR.1-certifikat avvisas med stöd av artikel 16.1 i protokoll nr 1 råder det ingen tvekan om att varornas ursprung berättigar till förmånsbehandling och att det enbart är utfärdandet av korrekta EUR.1-certifikat som, av interna administrativa skäl, är problematiskt. I den mån HZA inte begärde någon efterkontroll med stöd av artikel 32 i protokoll nr 1 kan det inte anses ha förelegat några tvivel om att förmånsintyget var äkta.
- 32 HZA har gjort gällande att artikel 16 i protokoll nr 1 var tillämplig i förevarande fall eftersom den stämpel som använts för att påteckna de ursprungliga EUR.1-certifikaten tydligt avvek från de stämpelavtryck som de nigerianska myndigheterna hade anmält. De tekniska brister som avses i artikel 16 i protokoll nr 1 är av allvarigare slag än de som avses i artikel 32 i nämnda protokoll. HZA har vidare påpekat att den stämpel som använts i förevarande fall skilde sig helt från de avtryck som anmälts och hade inga likheter med dessa, varför det inte rörde sig om en avvikelse, i den mening som avses i punkt 17 i anmärkningarna, i förhållande till ett anmält avtryck som kunde ge upphov till

tvivel med avseende på EUR.1-certifikatets äkthet. Skillnaden mellan de stämplat som är föremål för prövning i det nationella målet och de stämpelavtryck som anmälts av de nigerianska myndigheterna är så stora att förmånstullsatsen omöjligen kan tillämpas.

33 Den hänskjutande domstolen anser att den för att kunna avgöra det mål som har anhängiggjorts vid den måste få klarhet i huruvida HZA har rätt att neka Sandler rätt till återbetalning på den grunden att återbetalning med stöd av artikel 889 i förordning nr 2454/93 endast kan beviljas om den förmånstullsats som var tillämplig när varorna övergick till fri omsättning fortfarande är tillämplig vid den tidpunkt då ansökan om återbetalning lämnas in. Om artikel 889 i förordning nr 2454/93 inte utgör hinder för återbetalning i ett sådant fall uppstår frågan huruvida en medlemsstats myndigheter har rätt att, utan en formell begäran om efterkontroll med stöd av artikel 32 i protokoll nr 1, kontrollera och/eller avvisa ett EUR.1-certifikat som utfärdats av en AVS-stat när tullmyndigheterna i denna stat har använt en annan stämpel än den som anmälts till kommissionen och således på eget initiativ neka importören rätt till en förmånstullsats.

34 Det är mot denna bakgrund som Finanzgericht München har beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

"1. Ska artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i [förordning nr 2454/93] tolkas på så sätt att den endast reglerar fall av begäran om återbetalning vid vilka en vara först övergick till fri omsättning med tillämpning av tredjelandstullsatsen och det senare visar sig att det vid den tidpunkt då tulldeklarationen togs emot egentligen gällde en nedsatt tullsats eller tullfrihet (här förmånstullsats) som emellertid vid ingivandet av begäran om återbetalning redan hade upphört att gälla, vilket innebär att den omständigheten att ett i tid begränsat preferensarrangemang har upphört att gälla vid ingivandet av begäran om återbetalning inte kan åberopas mot den ekonomiske aktören, om förmånstullsatsen beviljades vid tullbehandlingen och först senare nekades genom ett myndighetsbeslut om uppbörd i efterhand varvid varorna ålades tredjelandstullsats?

2. Ska artikel 16.1 b respektive artikel 32 i protokoll nr 1 ... tolkas på så sätt att importstatens tullmyndigheter – för det fall exportstaten har försett ett [EUR.1-certifikat] med ett annat stämpelavtryck än det som meddelats kommissionen – vid tvivel kan behandla denna avvikelse som en formell brist i den mening som avses i artikel 16.1 b i protokoll nr 1 ... och därmed ogiltigförklara [nämnda certifikat] utan medverkan av exportlandets tullmyndigheter?

3. För det fall fråga 2 besvaras jakande:

a) Ska artikel 16.1 b i protokoll nr 1 ... också tillämpas när en formell brist inte upptäcks omedelbart vid importen utan först vid en kontroll i efterhand av tullmyndigheterna?

b) Kan artikel 16.4 och 16.5 i protokoll nr 1 ... tolkas på så sätt att en formell brist anses undanröjd när det i ett senare utfärdat [EUR.1-certifikat] i fältet "Anmärkningar" införts upplysningar som visserligen inte har den ordalydelse som föreskrivs i artikel 16.4 i protokoll nr 1 ..., men som anger att förmånsintyget har utfärdats i efterhand?

4. För det fall fråga 2 besvaras nekande:

Ska artikel 236.1 i tullkodexen tolkas på så sätt att importtullar inte lagligen har ålagts och därför oriktigt uppburits i efterhand enligt artikel 220.1 i tullkodexen, om tullmyndigheterna i importlandet inte fick ogiltigförklara de ursprungligen använda [EUR.1-certifikaten] utan medverkan av tullmyndigheterna i exportlandet?

5. Är – också i fall där ett senare utfärdat [EUR.1-certifikat] enligt artikel 16 i protokoll nr 1 ... ges in – återbetalning av redan uppburna och betalade importtullar på grund av artikel 889 i [förordning 2454/93] endast möjlig om förmånstullsatsen fortfarande gäller när ansökan om återbetalning ges in?

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

- 35 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan i syfte att få klarhet i huruvida artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i förordning nr 2454/93 ska tolkas så, att den utgör hinder för att ansöka om återbetalning av tullar när förmånsbehandling har begärts och beviljats i samband med att varorna övergick till fri omsättning och importstatens myndigheter först senare, i samband med en efterkontroll som gjorts när förmånstullen inte längre gällde och den normala tullsatsen hade återinförts, har tagit ut mellanskillnaden i förhållande till den tullsats som gällde för varor med ursprung i tredjeland.
- 36 Domstolen finner i likhet med den hänskjutande domstolen i beslutet om begäran om förhandsavgörande att det undantag från tillämpningen av artikel 236 i tullkodexen som föreskrivs i artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i förordning nr 2454/93, enligt lydelsen i sistnämnda artikel, enbart gäller när en vara har övergått till fri omsättning med tillämpning av den normala tullsatsen och det i efterhand visar sig att en lägre tullsats, eller till och med en nolltullsats, hade kunnat göras gällande med stöd av, exempelvis, ett förmånsarrangemang.
- 37 I en situation liknande den i det nationella målet, där förmånsbehandling har begärts och beviljats i samband med att varorna övergick till fri omsättning och importstatens myndigheter först senare, i samband med en efterkontroll som gjorts när förmånstullen inte längre gällde och den normala tullsatsen hade återinförts, har tagit ut mellanskillnaden i förhållande till den tullsats som gällde för varor med ursprung i tredjeland kan artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i förordning nr 2454/93 således inte utgöra hinder för att begära återbetalning av nämnda mellanskillnad.
- 38 Den första frågan ska således besvaras enligt följande. Artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i förordning nr 2454/93 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att begära återbetalning av tull i de fall förmånsbehandling har begärts och beviljats i samband med att varorna övergick till fri omsättning och importstatens myndigheter först senare, i samband med en efterkontroll som gjorts efter det att förmånstullsatsen inte längre gällde och den normala tullsatsen hade återinförts, har tagit ut mellanskillnaden i förhållande till den tull som gällde för varor med ursprung i tredjeland.

Den andra frågan och den tredje frågans första del

- 39 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra frågan och den tredje frågans första del, vilka ska prövas tillsammans, i syfte att få klarhet i huruvida artiklarna 16.1 b och 32 i protokoll nr 1 ska tolkas på så sätt, att importstatens tullmyndigheter, om det vid en efterkontroll visar sig att EUR.1-certifikatet har påtecknats med en stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som exportstatens myndigheter har anmält, kan avvisa certifikatet och återlämna det till importören så att denna kan få ett certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 b i protokoll nr 1, i stället för att inleda det förfarande som avses i artikel 32 i detta protokoll.
- 40 Domstolen erinrar i det avseendet om att det framgår av artikel 14.1 a i protokoll nr 1 att uppvisandet av ett EUR.1-certifikat utfärdat av tullmyndigheterna i den exporterande staten var en förutsättning för att produkter från AVS-stater skulle kunna omfattas av förfarandet enligt bilaga V i Cotonouavtalet.

- 41 I artikel 31.1 i protokoll nr 1 föreskrevs dessutom att EUR.1-certifikaten skulle vara påtecknade med en stämpel från den exporterande statens tullmyndigheter, att ett avtryck av stämpeln skulle sändas till kommissionen, och att kommissionen i sin tur skulle vidarebefordra dessa uppgifter till medlemsstaterna. Enligt andra stycket i denna bestämmelse skulle EUR.1-certifikat godkännas för förmånsbehandling från och med den dag då kommissionen mottog uppgifterna.
- 42 Det framgår att de stämplarna som de EUR.1-certifikat som avses i det nationella målet var påtecknade med uppenbarligen inte överensstämde med de avtryck som de nigerianska myndigheterna hade anmält till kommissionen och som skulle gälla från den 1 juli 2003 till dess att förmånsarrangemanget i bilaga V till Cotonouavtalet löpte ut den 31 december 2007, och att de nigerianska myndigheterna inte meddelade någon som helst ändring under mellantiden.
- 43 Det fanns således enligt artikel 31.1 andra stycket i protokoll nr 1 ingen som helst möjlighet för importmedlemsstatens myndigheter att godkänna de EUR.1-certifikat som avses i det nationella målet.
- 44 Beträffande de åtgärder som importmedlemsstatens myndigheter ska vidta i en sådan situation, finns det ingen bestämmelse i protokoll nr 1 i vilken tillämpningsområdet för respektive förfarande i artiklarna 16 och 32 i samma protokoll uttryckligen avgränsas. Protokollet tycks således ge den importerande statens myndigheter ett visst utrymme för skönsmässig bedömning.
- 45 Valet mellan dessa två förfaranden ska ske med beaktande av, förutom bestämmelserna i protokoll nr 1 och anmärkningarna, samtliga omständigheter i det enskilda fallet, inbegripet de faktiska.
- 46 Anmärkningarna, vilka inte är bindande för medlemsstaternas myndigheter men som samtidigt är ett användbart verktyg för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i protokoll nr 1, ger inte heller de någon vägledning i det avseendet.
- 47 Punkterna 10 och 17 i anmärkningarna ger vägledning i hur en myndighet ska agera när de stämplarna som använts avviker från de avtryck som anmälts. I punkt 10 i dessa anmärkningar rekommenderas, när en "ny stämpel som ännu inte meddelats" har använts, att varucertifikatet återlämnas till importören så att denne kan ansöka om att få ett nytt certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 b protokoll nr 1. I punkt 17 i dessa anmärkningar rekommenderas i stället, när den stämpel som använts "[inte] motsvarar ... den som anmälts", att dokumentet skickas till den exporterande statens myndigheter för kontroll i efterhand med tillämpning av artikel 32 i protokoll nr 1.
- 48 Det ska emellertid erinras om att punkt 10 i anmärkningarna hänvisar till möjligheten att tillämpa artiklarna 16.1 och 32 i protokoll nr 1 parallellt och bekräftar följaktligen, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande i sina skriftliga yttranden, att tillämpningsområdena för dessa bestämmelser inte ömsesidigt utesluter varandra. I punkt 10 anges nämligen att den myndighet i importmedlemsstaten som återlämnar ett avvisat certifikat till importören så att denne kan ansöka om att få ett nytt certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 i protokoll nr 1, kan behålla en kopia av det avvisade certifikatet "för kontroll i efterhand" med tillämpning av artikel 32 i protokoll nr 1.
- 49 Det framgår av fast rättspraxis att systemet för administrativt samarbete – som införts i ett protokoll som, i en bilaga till ett avtal mellan unionen och ett tredjeland, fastställer regler för varors ursprung – bygger på ett ömsesidigt förtroende mellan myndigheterna i den importerande medlemsstaten och myndigheterna i exportstaten och att det samarbete som inrättas genom ett protokoll om varors ursprung endast kan fungera om importstaten erkänner de lagenliga bedömningar som exportstaten har gjort (se dom av den 15 december 2011 i mål C-409/10, Afasia Knits Deutschland, REU 2011, s. I-13331, punkterna 28 och 29 och där angiven rättspraxis).

- 50 Kravet på ömsesidigt förtroende kan emellertid upprätthållas även om det enligt protokoll nr 1 är tillåtet för myndigheterna i importstaten att, beroende på omständigheterna, välja mellan de förfarandena i artiklarna 16 och 32 i detta protokoll. I motsats till vad Sandler och kommissionen har påstått krävs nämligen enligt såväl det ena som det andra förfarandet att exportstatens myndigheter deltar, eftersom den enda skillnaden ligger i huruvida dessa myndigheter har kontaktats av myndigheterna i importmedlemsstaten med stöd av artikel 32 i protokoll nr 1, eller av importören med stöd av artikel 16.1 i protokoll nr 1. I båda fallen är det först efter ett ingripande av myndigheterna i exportmedlemsstaten som varor med ursprung i den berörda AVS-staten kan omfattas av bestämmelserna i bilaga V till Cotonouavtalet. Vid tillämpning av artikel 16 i protokoll nr 1 var det alltså myndigheterna i exportstaten som, efter en kontroll av uppgifterna i exportörens ansökan, kunde utfärda ett EUR.1-certifikat i efterhand. Likaledes var det myndigheterna i exportstaten som utförde de kontroller som avses i artikel 32 i nämnda protokoll i syfte att intyga EUR.1-certifikatens äkthet och varornas ursprung.
- 51 Kommissionen kan inte vinna framgång med sitt argument att det enbart är när myndigheterna i importmedlemsstaten misstänker att det föreligger nya stämplarna och tror att dessa kommer att anmälas till dem av tredjelandet som de kan avvisa ett EUR.1-certifikat, medan de, när de inte tror att nya stämplarna kommer att anmälas till dem, inte har något annat val än att företa en sådan efterkontroll som avses i artikel 32 i protokoll nr 1. I praktiken skulle det nämligen vara omöjligt för importmedlemsstatens myndigheter att på ett meningsfullt sätt göra åtskillnad mellan dessa två fall.
- 52 Beträffande frågan huruvida myndigheterna i importmedlemsstaten, när stämplarna inte överensstämmer, såsom i det nationella målet, och detta inte har upptäckts direkt vid importen utan först vid en efterkontroll, fortfarande kan avvisa ett EUR.1-certifikat och uppmana importören att följa förfarandet i artikel 16.1 b i protokoll nr 1, erinrar domstolen om att begreppet ”import” i den mening som avses i denna artikel ska, såsom kommissionen har anfört, förstås i en vidare mening och omfattar således i princip hela den period som löper fram till dess att samtliga skyldigheter för importören inte längre föreligger.
- 53 Enligt artikel 23 i protokoll nr 1 ska ursprungsintyg nämligen uppvisas för tullmyndigheterna i enlighet med de förfaranden som gäller i importstaten, och således, i ett fall liknande det i det nationella målet, bland annat enligt reglerna i tullkodexen.
- 54 I artikel 77.2 i tullkodexen angavs i det avseendet att tullmyndigheterna kunde, när tullformaliteterna hade fyllts i med hjälp av databehandlingsteknik, såsom i det nationella målet, godta att EUR.1-certifikaten inte visades upp tillsammans med tulldeklarationen, utan att de i stället skulle hållas tillgängliga för nämnda myndigheter för en eventuell efterkontroll. I artikel 16 i tullkodexen föreskrevs dessutom att berörda personer, under den tid som fastställts i gällande bestämmelser och i minst tre kalenderår, skulle bevara samtliga handlingar och uppgifter som ansökan stöder sig på oberoende av på vilket medium, och artikel 221.3 i tullkodexen, jämförd med artikel 201.2 i samma kodex, gav en möjlighet att utfärda underrättelser om tull i upp till tre år räknat från den tidpunkt då tulldeklarationen godtog.
- 55 Mot bakgrund av dessa överväganden ska uttrycket ”av tekniska skäl inte godtogs vid importen” i artikel 16.1 b i protokoll nr 1 läsas tillsammans med artikel 23 i detta protokoll och artikel 77.2 i tullkodexen, på så sätt att det avser det tillfället när importlandet de facto kontrollerar EUR.1-certifikaten för första gången i enlighet med sina förfaranderegler. Uttrycket kan därmed även omfatta en efterkontroll.
- 56 Den andra frågan och den tredje frågans första del ska således besvaras enligt följande. Artiklarna 16.1 b och 32 i protokoll nr 1 ska tolkas på så sätt, att importstatens tullmyndigheter, om det vid en efterkontroll visar sig att EUR.1-certifikatet har påtecknats med en stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som exportstatens myndigheter har anmält, kan avvisa detta certifikat och

återlämna det till importören så att denna kan få ett certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 b i protokoll nr 1, i stället för att inleda det förfarande som avses i artikel 32 i detta protokoll.

Den tredje frågans andra del

- 57 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågans andra del i syfte att få klarhet i huruvida artikel 16.4 och 16.5 i protokoll nr 1 ska tolkas så att ett EUR.1-certifikat som i fält 7, under rubriken "Anmärkningar", inte har försetts med det uttryck som anges i punkt 4 i denna bestämmelse utan med en uppgift som, i slutändan, måste tolkas på så sätt att EUR.1-certifikatet har utfärdats med stöd av artikel 16.1 i detta protokoll, ska, under sådana omständigheter som avses i det nationella målet, betraktas som ett i efterhand utfärdat EUR.1-certifikat med stöd av vilket de berörda varorna kan omfattas av bestämmelserna i bilaga V till Cotonouavtalet.
- 58 Domstolen påpekar i det avseendet att det framgår av artiklarna 14 och 15.7 i protokoll nr 1 att EUR.1-certifikatet i princip ska ha utfärdats så snart exporten av varorna verkligen har ägt rum, för att det ska kunna uppvisas för tullmyndigheterna i importstaten.
- 59 Artikel 16.1 i protokoll nr 1 utgör ett undantag till denna regel i den mån den gör det möjligt att i undantagsfall, med uttrycklig avvikelse från artikel 15.7 i detta protokoll, utfärda ett EUR.1-certifikat efter det att exporten ägt rum, bland annat när det visar sig att ett EUR.1-certifikat har utfärdats, men inte godtagits vid importen av tekniska skäl.
- 60 I artikel 16.4 och 16.5 i protokoll nr 1 krävs i detta sammanhang att EUR.1-certifikat som utfärdas i efterhand, i fältet "Anmärkningar", förses med ett specifikt uttryck vars ordalydelse återfinns i artikel 16.4, nämligen "utfärdat i efterhand".
- 61 Det framgår i det nationella målet att de EUR.1-certifikat som Sandler visade upp efter det att HZA hade avvisat de EUR.1-certifikat som Sandler ursprungligen visat upp, visserligen hade påtecknats med stämplor som överensstämde med dem som hade anmälts till kommissionen, men att de i fältet "Anmärkningar" inte hade märkts med den uppgift som anges i artikel 16.4 i protokoll nr 1, utan uttrycket "utfärdad som ersättning för EUR.1" tillsammans med datumet för och numret på de avvisade EUR.1-certifikaten.
- 62 Sistnämnda formulering kan förvisso tolkas så att de certifikat som Sandler senare uppvisade hade utfärdats med stöd av artikel 18 i protokoll nr 1 som rör ersättningscertifikat.
- 63 Enligt den hänskjutande domstolen har den utfärdande myndigheten, genom denna skrivning, emellertid väsentligen och på ett tillräckligt klart sätt angett att de EUR.1-certifikat som utfärdats senare skulle ersätta de förmånsintyg som ursprungligen hade utfärdats. Det framgår inte heller av handlingarna i målet att Sandler eller myndigheterna i exportstaten hade för avsikt att åberopa artikel 18 i protokoll nr 1 eller att villkoren för att denna bestämmelse skulle bli tillämplig var uppfyllda.
- 64 Under dessa omständigheter kunde EUR.1-certifikat liknande dem i det nationella målet i princip likställas med EUR.1-certifikat som utfärdats i efterhand och det var därför inte tillåtet för myndigheterna i importstaten att inte godta dem som sådana.
- 65 Importstatens myndigheter är således skyldiga att, sedan de prövat alla relevanta omständigheter, antingen godta de nya EUR.1-certifikaten som korrigerade för de tekniska felen i den första omgången certifikat, eller, om de hyser rimliga tvivel med avseende på de aktuella handlingarnas äkthet eller de aktuella varornas ursprung, inleda det kontrollförfarande som avses i artikel 32 i protokoll nr 1.

66 Den tredje frågans andra del ska således besvaras enligt följande. Artiklarna 16.4, 16.5 och 32 i protokoll nr 1 ska tolkas på så sätt, att de utgör hinder för myndigheterna i en importstat att inte godta ett EUR.1-certifikat såsom ett i efterhand utfärdat certifikat i den mening som avses i artikel 16.1 i detta protokoll, som, samtidigt som det i alla övriga delar överensstämmer med kraven i detta protokoll, i fältet "Anmärkningar" inte har märkts med den uppgift som anges i punkt 4 i denna bestämmelse utan med ett uttryck som, i slutändan, ska tolkas på så sätt att EUR.1-certifikatet har utfärdats med stöd av artikel 16.1 i detta protokoll. Vid tvivel angående handlingens äkthet eller de aktuella varornas ursprung är dessa myndigheter skyldiga att inleda det kontrollförfarande som avses i artikel 32 i nämnda protokoll.

Den fjärde frågan

67 Mot bakgrund av svaret på den andra frågan saknas anledning att besvara den fjärde frågan.

Den femte frågan

68 Mot bakgrund av svaret på den första frågan saknas anledning att besvara den femte frågan.

Rättegångskostnader

69 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tionde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 889.1 första stycket andra strecksatsen i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess senaste lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 214/2007 av den 28 februari 2007 ska tolkas så, att den inte utgör hinder för att begära återbetalning av tull i de fall förmånsbehandling har begärts och beviljats i samband med att varorna övergick till fri omsättning och importstatens myndigheter först senare, i samband med en efterkontroll som gjorts efter det att förmånstullsatsen inte längre gällde och den normala tullsatsen hade återinförts, har tagit ut mellanskillnaden i förhållande till den tull som gällde för varor med ursprung i tredjeland.**
- 2) **Artiklarna 16.1 b och 32 i protokoll nr 1 i bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000, vilket godkänkts på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2003/159/EG av den 19 december 2002, ska tolkas på så sätt, att importstatens tullmyndigheter, om det vid en efterkontroll visar sig att ett varucertifikat EUR.1 har påtecknats med en stämpel som inte överensstämmer med det stämpelavtryck som exportstatens myndigheter har anmält, kan avvisa detta certifikat och återlämna det till importören så att denna kan få ett certifikat utfärdat i efterhand med stöd av artikel 16.1 b i detta protokoll, i stället för att inleda det förfarande som avses i artikel 32 i nämnda protokoll.**
- 3) **Artiklarna 16.4, 16.5 och 32 i nämnda protokoll nr 1 ska tolkas på så sätt, att de utgör hinder för myndigheterna i en importstat att inte godta ett varucertifikat EUR.1 såsom ett i efterhand utfärdat certifikat i den mening som avses i artikel 16.1 i detta protokoll, som,**

samtidigt som det i alla övriga delar överensstämmer med kraven i samma protokoll, i fältet "Anmärkningar" inte har märkts med den uppgift som anges i punkt 4 i denna bestämmelse utan med ett uttryck som, i slutändan, ska tolkas på så sätt att nämnda varucertifikat EUR.1 har utfärdats med stöd av artikel 16.1 i detta protokoll. Vid tvivel angående handlingens äkthet eller de aktuella varornas ursprung är dessa myndigheter skyldiga att inleda det kontrollförfarande som avses i artikel 32 i nämnda protokoll.

Underskrifter